

Tekst przekazany Redakcji do druku w miesięczniku „tak rodzinie”.

Ukazał się drukiem w numerze „tak rodzinie” Rok 2021, nr 3(165), s. 40.

Prawa wydawnicze do tekstu, w tym do publikowania i rozpowszechniania w jakimkolwiek zakresie, posiada Wydawnictwo Sióstr Loretanek w Warszawie przy ul. Żeligowskiego 16/20, 04-476 Warszawa.

Ks. dr hab. Tomasz Jakubiak, prof. AKW

Odpust. Zpełny czy cząstkowy?

W czasie przygotowania syna do Pierwszej Komunii Świętej proboszcz powiedział, że dzieci przyjmujące po raz pierwszy Eucharystię, a także wszyscy pobożnie towarzyszący im w tej uroczystości mogą uzyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami. Proszę o wytłumaczenie: o jakie warunki chodzi?

Odpusty mogą być „cząstkowe” albo „zpełne” – w zależności od tego, czy uwalniają od części kary doczesnej, czy też od całości. O tym, jakie one są, decyduje władza kościelna, ustanawiając (nadając) odpusty. Jeśli nie zostanie to wyraźnie stwierdzone przy nadaniu odpustu, mogą zostać uzyskane dla siebie lub ofiarowane na zasadzie wstawiennictwa za zmarłych (cząstkowe także). Nie można uzyskać odpustu dla innej osoby żyjącej.

Odpust zupełny można uzyskać tylko jeden raz w ciągu dnia, natomiast odpust cząstkowy można uzyskać kilka razy dziennie. Wyjątkiem jest sytuacja, kiedy ktoś znalazł się w agonii, czyli gdy śmierć jest moralnie pewna i bliska. Wtedy można uzyskać dla siebie drugi odpust zupełny, mimo że wcześniej tego samego dnia już uzyskano inny odpust zupełny.

Odpust (zarówno cząstkowy, jak i zupełny) może uzyskać tylko ten, kto: 1) został ochrzczony, 2) nie jest ekskomunikowany, 3) znajduje się w stanie łaski (nie ma grzechu ciężkiego), przynajmniej pod koniec wypełniania przepisanych czynności, 4) ma przynajmniej ogólną intencję zyskania odpustu, 5) wypełnił w określonym czasie i we właściwy sposób nakazane czynności, zgodnie z brzmieniem nadania odpustu. **[5B) Należy pamiętać, że wykonaniu czynności odpustowej winna towarzyszyć skrucha, czyli żal za grzechy. To ze względu na żal (z motywów żalu) za grzechy staramy się uzyskać odpust - dla siebie lub zmarłej osoby. – tekst z nawiasu nie ukazał się w druku xTJ]**

Do uzyskania odpustu zupełnego oprócz powyżej przytoczonych warunków konieczne jest również: 6) wykluczenie wszelkiego przywiązania do jakiegokolwiek grzechu, nawet powszedniego, 7) wypełnienie trzech następujących warunków: a) odbycie spowiedzi sakramentalnej,

b) przyjęcie Komunii eucharystycznej i c) odmówienie modlitwy w intencjach Ojca Świętego (czyli w tej intencji, w jakiej Papież chce, abyśmy się pomodlili).

Po jednej spowiedzi można uzyskać kilka odpustów zupełnych. Natomiast po jednej Komunii i po jednej modlitwie w intencjach Papieża zyskuje się tylko jeden odpust zupełny. Trzy warunki (spowiedź sakramentalna, Komunia i modlitwa w intencjach Papieża) można wypełnić na wiele dni przed wykonaniem przepisanej dzieła lub po nim. Warunek dotyczący modlitwy w intencjach Ojca Świętego wypełnia się przez odmówienie *Ojcze nasz* i *Zdrowaś*, lub innej modlitwy.

Przez wykonanie czynności, do której jest ktoś obowiązany na podstawie prawa lub nakazu, nie można zyskać odpustu, chyba że co innego jest zastrzeżone w samym nadaniu odpustu. Ta zasada nie dotyczy osób, które w ramach pokuty sakramentalnej wypełniają dzieło, z którym związana jest możliwość uzyskania odpustu, jak również zakonników, którzy spełniają dzieła odpustowe, realizując prawo zakonne.

Jeżeli istnieje możliwość uzyskania odpustu za nawiedzenie kościoła lub kaplicy (np. odpustu Porcjunkuli za nawiedzenie kościoła dnia 2 sierpnia), to wtedy w czasie pobożnego nawiedzenia odmawia się Modlitwę Pańską i wyznanie wiary – chyba że coś innego postanowiono w nadaniu odpustu. Do uzyskania odpustu zupełnego dodatkowo muszą być spełnione pozostałe warunki, wymienione w p. 1-7.

Jeżeli braknie pełnej dyspozycji (p. 6) lub nie zostaną wypełnione trzy wyliczone powyżej warunki (p. 7), a spełnione są warunki z p. 1-5B, to poza szczególnymi przypadkami odpust będzie tylko częściowy, mimo że w dokumencie nadania stwierdzono, że można uzyskać zupełny.